

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 9. Arsacii obitus. Atticus Episcopus Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

dam. Licitum esse, illos, qui falluntur, ^{Sæculum V.} arguere, imo & aggredi, & vehementer ^{A.C. 406.} increpare, prout Charitas postulaverit. Hæc Apostolorum & ipsius Jesu Christi exemplis firmat.

§. IX.

Arsacii obitus. Atticus Episcopus Constantinopolitanus.

Arsacius Senex non ultra sexdecim Men- ^{Pall. p. 94.} ses Sedem Constantinopolitanam tenuit, atque exacto vitæ anno octogesimo primo undecima Nov. Stilicone & ^{Socr. VI.} Anthemio Consulibus nempe anno 405. ^{c. 20.} e vivis abiit. Sedes Defuncti aliquamdiu propter eam ambientium artes vacavit. Tandem anno sequenti 406. Arcadio sexto & Anicio Probo Consulibus, ^{Sup. XXI.} quarto post Arsacii obitum Mense, id est, ^{S. 39.} circa decimam Martii Atticus Presbyter Episcopus electus est. Is Sebaſte in Armenia natus, juvenis vitam Monasticam duxerat, habueratque Magistros Eustathii Sebaſteni Discipulos, qui Hæresin Macedonianorum sequebantur, cum autem ad virilem pervenisset ætatem ad Ecclesiam Catholicam rediit. Non multæ litteræ, sed maturi judicii vis eum commendabat. Rebus gerendis erat aptissimus, si- ^{Soz. VII.} ve quid occulte machinari, sive fortuna ^{c. 27.} cœptis adversante pedem retrahere vellet. ^{Hist. Eccles. Tom. V.} D d let.

Sæculum V. let. Suavi agendi modo plurimos

A. C. 406. conciliavit amicos, nam lenissima inter familiares consuetudine, omnium aliorum ingenio commodum se præbebat. Mediocris erat de ejus Eloquentia opinio & quando dicebat ad populum, non erant qui stilo sermonem notarent. Quamvis Scientiarum ignarus haberetur, tamen ubi vacabat, optimos Scriptores profane legebat, & de iis tam apposite suum edicebat judicium, ut doctissimi mirarentur.

Atticus præ cæteris omnibus factiois Auctor fuerat, S. Joannem Chrysostomum

Pall. p. 95. Sede sua deiciendum. Itaque decessit nec Orientis Episcopos, nec populum Constantinopolitanum secum communicare velle, ab Imperatore obtinuit scripta, quibus communicare cogere. In Rescripto ad Episcopos pertinens præcipiebatur: *Si quis Episcoporum cum Theophilo, Porphyrio, & Attico communicare detrectet, Ecclesia ejiciatur, & Bonis suis privetur.* Illi, quibus Divitiæ affluebant, iisque cor apposuerant, etiam inviti cum Attico communicarunt. Pauperes & in Fide infirmi, auro se corrumpi passi sunt. Non defuere tamen, qui bonis, Patria, commodis terrenis omnibus generose contemptis, ut Persecutionem

p. 96. declinarent, fuga se subducerent. Alii Romam iverunt, alii ad Mentis aut in Monasteria se receperunt. Edicta contra Laicos

Laicos imperabant; Illos, qui Dignitate aliqua potirentur, ea exuendos esse, Ministros, aut Duces militares officio privandos, reliquos de plebe, & opifices ad pendendam gravem multam damnandos, & proscribendos. His minis non obstantibus populus S. Joanni Chrysostomo fidelis, sprete Attici communione, in campis sub Jove inter plurima incommoda ad orandum conveniebat.

§. X.

Legati ex Occidente male habentur.

Interim Papæ, & Episcoporum Italiæ, Legati in itinere Constantinopolim constituti Thessalonicam divertere volebant, quippe Epistolas Anytio Episcopo reddendas habebant. Is cum cæteris Episcopis Macedoniae zelosissime bonæ Causæ favebat, ut ex Epistolis S. Chrysostomi discimus. Verum cum præter Græciæ littora vehuntur, Athenas appulsuri, a Tribuno Militum correpti, traduntur in manus Centurionis, Thessalonicæ appropinquare prohibentur, & duas naves conscendere compelluntur. Valido vento a Meridie exorto intra triduum Mare Ægeum, & Hellesponti freta trajiciunt, nemine cibum porrigente. Die tertia, hora duodecima nempe sub crepusculum in urbis Constantinopolitanæ conspectum ad Victoris domum, quam ruri habebat,

Dd 2

perve-

Sæculum V.
A.C. 406.

Sup. p. 3.

Pall. p. 31.

Ep. 26. al.

162. ad

Anyf. Ep.

27. al. 163.

ad Anyf.

p. 32.